

UDC 332

Zb. Makiela, dr hab., Prof.

Uniwersytet Jagielloński, Kraków, Akademia WSB w Dąbrowie Górniczej

KONCEPCJE SMART CITY I KONCEPCJA 4T (TECHNOLOGIA, TALENT, TOLERANCJA, ZAUFIANIE) INSPIRACJĄ PROCESÓW W KIERUNKU MIASTA PRZYSZŁOŚCI

Zb. Makiela, DSc., Prof.

Jagiellonian University, WSB University, Poland

SMART CITY CONCEPTS AND 4T CONCEPT (TECHNOLOGY, TALENT, TOLERANCE, TRUST) INSPIRATION OF PROCESSES TOWARDS THE CITY OF THE FUTURE

Koncepcja inteligentnego miasta (Smart City), która została zaproponowana przez N. Komninos, podaje następującą definicję inteligentnego miasta. Miasto inteligentne - terytorium o wysokiej zdolności uczenia się i innowacji, kreatywne, z instytucjami badawczo-rozwojowymi, szkolnictwem wyższym, infrastrukturą cyfrową i technologiami komunikacyjnymi, a także wysokim poziomem sprawności zarządzania. Badając zmieniający się charakter miast w obliczu inteligentnych technologii, autor w jednej ze swoich ostatnich książek bada kluczowe nowe wyzwania i możliwości definiowane przez Internet Rzeczy, analitykę danych, blockchain i sztuczną inteligencję. Argumentuje, że stosowanie samej logiki algorytmicznej do automatyzacji i optymalizacji w nowoczesnych inteligentnych miastach nie wystarczy, i analizuje znaczenie zintegrowania tego z silnym zarządzaniem partycypacyjnym i platformami cyfrowymi dla działań społeczności [1].

Za inteligentne miasta uważa się obszary, które koncentrują:

1. kreatywną populację, która realizuje działania, intensywnie wykorzystując wiedzę;
2. efektywnie działające instytucje, jasne procedury w zakresie tworzenia wiedzy (jej nabywanie, adaptacja i rozwój);
3. rozwiniętą infrastrukturą szerokopasmowej, cyfrowych przestrzenie, e-usługi, narzędzia online do zarządzania wiedzą.

Sześć wymiarów miasta inteligentnego:

- a) gospodarka (smart economy)
- b) transport i komunikacja (smart mobility)
- c) środowisko (smart environment)
- d) ludzie (smart people)
- e) jakość życia (smart living)
- f) inteligentne zarządzanie (smart governance)

Miasta są definiowane jako „smart”, gdy dysponują kapitałem ludzkim i społecznym, tradycyjną i nowoczesną infrastrukturą komunikacyjną, jego rozwój jest zgodny z teorią rozwoju zrównoważonego, a partycypacyjny system rządów zapewnia lepszą jakość życia.

Dziś na świecie istnieje już kilka modeli tworzenia inteligentnego miasta, wśród nich możemy wymienić miasto Kopenhaga. Nad wdrożeniem takiej koncepcji do strategii rozwoju inteligentnego miasta intensywnie pracuje także miasto Kraków.

W oparciu o powyższą koncepcję opracowano nowe poglądy naukowe dotyczące inteligentnego miasta, w szczególności koncepcję 4T. W koncepcji Richarda Floridy, źródłem innowacyjności i twórczości są kapitały 4"T": technologia - talent – tolerancja-trust (zaufanie). Wg. Floridy kapitały 4"T" są podstawą „klasy kreatywnej” [2].

Wiąże się to z przypisywaniem czynnikiem ludzkiemu i wiedzy, najważniejszego znaczenia w każdej organizacji. Koncepcja ta pomoże przyspieszyć procesy w kierunku stworzenia inteligentnego miasta, inspirując tworzenie miasta przyszłości. Można tu zaobserwować nacisk nie

tylko na cyfryzację wszystkich procesów technologicznych inteligentnego zarządzania miastem, ale także na determinującą rolę inteligentnego komponentu ludzkiego.

Poza zaawansowanymi technologiami rośnie znaczenie miękkich potencjałów, do których zaliczono – obok technologii – talent, tolerancję i zaufanie (trust).

Istotne z punktu widzenia koncepcji miast przyszłości są potencjały opisane jako 4T, których zaawansowanie w mieście określa jego inteligencję, przedsiębiorczość i innowacyjność. Zaawansowany udział 4T w inteligentnym zarządzaniu miastem jest wyznacznikiem jakości życia mieszkańców i jego pozycji konkurencyjnej w metropolii. To miękkie kompetencje w społecznym obszarze inteligentnego zarządzania miastem mają coraz większe znaczenie.

Klasa kreatywna to grupa osób składająca się z jednostek wykonujących zamkniętą listę zawodów i profesji, posiadająca określone cechy i preferencje dotyczące wykonywanej pracy i miejsca zamieszkania. Wybiera ona miejsca, które są atrakcyjne pod względem warunków życia, a właściwie decydują o jego wyższej jakości. Klasa kreatywna składa się z:

– super kreatywnego rdzenia, który tworzą: naukowcy, inżynierowie, artyści estradowi, aktorzy, projektanci i architekci, poeci i powieściopisarze, a także przedstawiciele środowisk opiniotwórczych współczesnego społeczeństwa;

– autorzy literatury faktu, wydawcy, postacie świata kultury, analitycy, twórcy think-tanków itp. Praca tych ludzi łączy się z rozwiązywaniem, ale i wyszukiwaniem problemów;

– twórców profesjonalistów pracujących w dziedzinach wymagających zaawansowanej wiedzy zalicza się tu: lekarzy, prawników, menedżerów, których zawód wymaga testowania i doskonalenia nowych technik oraz stosowania nowych sposobów leczenia.

Kapitał kreatywny jest rozumiany jako zasób właściwy ludziom, którzy współpracują i funkcjonują w nowych warunkach, wykorzystując swoją kreatywność. Takie ujęcie oznacza niezawężanie się tylko do przedstawicieli wybranych zawodów. Włączenie do definicji współpracy wynika z traktowania tego elementu jako filaru „nowej ekonomii”. Współpraca, współdziałanie łączy się z umiejętnością pozyskania i przetwarzania informacji bądź umiejętnościami współpracy w ramach powiązań społecznych czy gospodarczych.

Podjęcie dyskusji na temat koncepcji „4T” wiąże się z przyjętym kryterium, że oprócz talentu, technologii, tolerancji i zaufania (trust), jest współpraca. Stanowi to przesłankę do oceny budowy kapitału kreatywnego, warunkującego rozwój Smart City. W aspekcie rozwoju miasta kapitał kreatywny najczęściej odnosi się do warunków (talentu, technologii, tolerancji, zaufania), które predestynują dany teren do rozwoju. Jednocześnie bardzo mocno wiąże się z czynnikiem ludzkim.

Literatura

1. Smart Cities in the Post-algorithmic Era. Integrating Technologies, Platforms and Governance. Edited by Nicos Komninos and Christina Kakderi. Edward Elgar Publishing, 2019, 328 p.
2. Florida, Richard L. The rise of the creative class . Basic Books, New York, 2019.